

"ИМАМ ЕДНА МЕЧТА – ДА УЧИМ И ЖИВЕЕМ ЗАЕДНО!"

Аз съм ромка и не се срамувам от това. Векове наред за ромите битува схващането, че са утайката на обществото и за съжаление колкото и усилия да се полагат, този стереотип все още не може да се пречупи.

Имам една мечта – да учим и живеем заедно, защото ежедневно се сблъсквам със случки на дискриминация в институциите, които посещавам и дори с агресия в школата, в която тренирам. Често зад гърба си дочувам разни подмятания и неприятни намеци за етноса, от който произхождам, за квартала, в който живея и дори за училището, в което уча. Това ли е определящо за човека, за неговата култура на поведение, за способностите и талантите му?

Родителите ни може да не са лекари, адвокати и предприемачи, но влагат огромни грижи и обич в отглеждането ни. Искат най-доброто бъдеще за нас, защото са го нямали за себе си. Влагат много повече усилия да се справят с ежедневието, защото просто са различни и са "от другите". Много по-висока е стълбата до успеха, много по-трудна е борбата за доказване и намиране на място в обществото, защото ние сме "от другите". И това е истината, за която не рядко очите са затворени, която често е спестявана, завоалирана, дори отричана.

Въпреки това, аз искам не само да уча, но и да продължа образованието си, защото това е залогът за реализацията на моите лични мечти и защото съм убедена, че това е начинът да покажа на обществото, че и хората от нашия етнос са стойностни и могат да докажат стойността си, ако не бъдат непрекъснато отхвърляни и дискриминирани.

Има една мечта, само една – да учим и да живеем заедно? Толкова ли е много? Толкова трудно постижимо ли е?

ученик: Аксения Красиминова Ранкова

XI-а клас, СУ „Трайко Симеонов“

гр. Шумен